

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Θ'.

ΑΘΗΝΑ, ΚΕΡΙΑΚΗ, 11 ΤΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1911

ΑΡΙΘΜΟΣ 446

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ.
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χ. ΒΑΡΑΕΝΤΗΣ. Ξύπνα, Ρομιέ — Τὸ χελιδόνι στὸ σημάδι.

ΙΛΑΣ· Ὅσοι ζωντανοὶ — Τὸ αἰώνιο διάβα.

Γ. ΚΑΜΠΥΣΗΣ. Ἀθήγιανος (συνέχεια).

Α. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ὁ κ. Πάλλης στὴν Ὀλυμπία.

Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ. Ὑπερήφανος (συνέχεια).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ — ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ — Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

Ο Κ. ΠΑΛΛΗΣ ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Ἵστερ' ἀπὸ τὰς ἴστοις ψέματα ποὺ δημοσίεψε τὸ «Σκρίπ» τῆς Τρίτης, καθὼς βλέπετε σ' ἄλλη σελίδα τοῦ σημεριοῦ «Νουμά», ἀναγκάζομαι νὰ καταστρώσω δὴ τὰ δσα γενήκανε στὴν Ὀλυμπία, γιατί πήγαμε καὶ τί κάναμε κεῖ, ἂν κι ὁ πρωτινὸς σκοπὸς μου εἶτανε, περιγράφοντας τὸ ταξίδι μας στὸ Μωριά, νὰ φτάσω μὲ τὴ σειρά καὶ στὴν Ὀλυμπία.

Μὲ τὸν κ. Πάλλη ἀνταμωθήκαμε στὶς 16 τοῦ Τρυγητῆ στὴν Πάτρα. Στὶς 17 τῆς νύχτας ἀράξαμε στὴν ἀρχαία Ὀλυμπία. Στὸ μεγάλο ξενοδοχεῖο τοῦ Σιδερόδρομου ποὺ μείναμε, ὁ κ. Πάλλης ρώτησε τὸν ξενοδόχο ἂν ἔρχονται ξένοι τούτη τὴν ἐποχὴ.

— Ὅχι, τοῦ ἀποκρίθηκε, μὰ ὕστερ' ἀπὸ δεκαπέντε μέρες θὰ μᾶς ἔρθουν τρακόσοι δημοδασκάλοι!

Ὁ κ. Πάλλης χαμογέλασε. Ἵστερ' ἀπὸ λίγο, σὰ μείναμε μόνοι, μοῦ λέει ξεκαρδισμένος σὰ γέλια:

— Τρακόσοι δασκάλοι! Γιὰ συλλογῆσου το! Οἱ τριακόσοι ἐν Ὀλυμπία! Πρέπει νὰν τοὺς σκαρώσω ἕνα ἐπίγραμμα «Ὡ ξεῖν' ἀγγέλλειν.....», μὰ πρέπει νὰ βρεθοῦμε καὶ μεῖς ἐδῶ στὶς 28 τοῦ Τρυγητῆ, νὰν τοὺς καμαρώσουμε.

Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ δειλινὸ, πήγαμε στὸν Πύργο κι ἀπὸ κεῖ, τὴν ἄλλη μέρα, δρόμο γιὰ τὴν Καλαμάτα. Στὶς 26 τοῦ Τρυγητῆ στὸν Πύργο πάλι. Συγκίνηση μεγάλη. Καρτερούσανε τοὺς «τριακοσίους». Θάρχοντουςαν τέλλο βράδι. Ἐτοιμὴ ἢ προσφώνηση τοῦ Δήμηρχου καὶ τὰ φιλέξενα Πυργιώτικα σπῖτια νὰν τοὺς καλοδεχτοῦνε. Ἐπειδὴ δὲ θὰν τοὺς χωρούσανε ἔλους τὰ Πυργιώτικα σπῖτια, ἀποφασίσανε νὰ στείλουνε μερικὸς τὸ Σαβατόβραδο στὴν

Ὀλυμπία νὰ κοιμηθοῦνε. Ἐμεῖς πήγαμε στὴν Ὀλυμπία Σαβᾶτο μεσημέρι. Συγκίνηση καὶ κεῖ κ' ἐτοιμασίες. Στὸ μεγάλο ξενοδοχεῖο ἡ Ἐπιτροπὴ εἶχε παραγγεῖλει κρεβάτια γιὰ σαράντα δασκάλους καὶ φαγὶ γιὰ ἰσάριθμα στομάχια. Στᾶλλα ξενοδοχεῖα καὶ τὰ μαγαζιά τὸ ἴδιο εἶχανε τοιμάσει φαγιά, εἶχανε κατεβάσει στρώματα καὶ παπλώματα ἀπὸ τὸ χωριό. Καὶ τοὺς καρτερούσανε μὲ καρδιοχτύπι. Ἐφτασε τῆ νύχτα τὸ τραῖνο ἀπὸ τὸν Πύργο. Κανείς. Οἱ «τριακόσοι» κοιμηθήκανε στὸν Πύργο. Σκασιλα καὶ ἀπογοήτευση.

— Καὶ τώρα τὰ φαγιά μας;

— Καὶ τὰ παπλώματά μας;

— Ἀνάθεμά τῆνη τὴν ἐπιτροπὴ ποὺ μᾶς γέλασε!

Τὴν Κεριακὴ πρωτ' πρωτ' σφυρίγματα **πανηγυρικὰ** τοῦ τραίνου καὶ ταράμ τατάμ τῆς μουσικῆς. Ἐρχονται! Ἐρχονται! Ἐμεῖς στὶς βίγγλες μας, στὰ παράθυρα τοῦ ξενοδοχείου. Τὸ τραῖνο σταμάτησε. Ἀμέσως, πρὶν ξεκουραστοῦνε οἱ ἔργμοι, ἀπὸ ταῦτι καὶ στὸ δάσκαλο. Στὶς ἀνασκαφές. Μπροστὰ ἡ μουσική, ὕστερα οἱ δασκάλοι τέσσερεις τέσσερεις καὶ μᾶρς ἐμπρός γιὰ τίς ἀνασκαφές. Μαζί τους καὶ καμιά δεκαπενταριά δασκάλες καὶ ἡ ζουγράφισα κ. Α. Ναυπλιώτη, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Ἀμα ἡ «πομπή» πέρασε κάτω ἀπὸ τὸ λόφο τοῦ Μουσείου, ὁ κ. Πάλλης μοῦ εἶπε χαμογελώντας:

— Νὰ χωριστοῦμε, μὴ μᾶς νιώσουν καὶ χαλάσουν τὸ κέφι τους οἱ ἀθρόποι!

Κ' ἔτσι ἔγινε. Ὁ κ. Πάλλης τράβηξε μπροστὰ κι ἀνακατόθηκε μαζί τους: ἐγὼ πήγα ὕστερ' ἀπὸ λίγη ὥρα καὶ τοὺς βρήκα στὶς ἀνασκαφές, τὴ στιγμὴ ποὺ χερκοροτούσανε τὴν δημοφῆ διδαχὴ τοῦ ἔφορου κ. Κυπαρίσση.

Ἀνάγκη νὰ σημειώσω καὶ τοῦτο. Ὁ κ. Πάλλης ταξίδευε μὲ τὸνομα **Ἀλέξανδρος Παυλίδης γιατρὸς ἀπὸ τὴ Σμύρνη**. Στὸ βιβλίον τοῦ ξενοδοχείου ποὺ γράφουν οἱ ξένοι τὸνομά τους, πὼς τοὺς λένε, ἀπὸ ποῦ εἶναι, ἀπὸ ποῦ ἔρχονται καὶ ποῦ πηγαίνουν, ὁ κ. Πάλλης, τὴν πρώτη φορὰ ποὺ πήγαμε στὴν Ὀλυμπία, ἔγραψε ἀληθινὸ του ὄνομα μὲ Ἰντιάνικα ψηφιά, καὶ ὕστερα μὲ ρωμαϊκά ψηφιά: **Ρωμῖδος — ἀπὸ τὴν Ἀγγλία — γιὰ τὸν Καβομαλιά.** Ἀπ' αὐτὸ τὸ σημείωμα τὸν ἔγνωρίσανε, καθὼς θὰ δοῦμε πῶς ὕστερα.

Ὅσῃν ὥρα μείνανε οἱ δασκάλοι στὶς ἀνασκαφές, μείναμε καὶ μεῖς μαζί τους. Μία χαριτωμένη φωτογράφισα, ποὺ ἦρθε ἀπὸ τὸν Πύργο μαζί μὲ τὴ μητέρα της, τοὺς φωτογράφιζε σὲ διάφορες θέσεις. Ἐτυχε σὲ μερικὲς νὰ βρεθοῦμε καὶ μεῖς κ' ἔτσι στὴ φωτογραφικὴ πλάκα ἀδερφωθήκαμε μὲ τοὺς δασκάλους.

— Βλέπω φωτογραφήκατε, κ. Ταγκόπουλε! μοῦ λέει, τάχα ἀδιάφορα, ὁ κ. Πάλλης μιὰ στιγμὴ ποὺ πέρασε ἀπὸ κοντά μου. Καὶ ὕστερα, χαμηλόφωνα:

— Μὴ σὲ νοιάζει καὶ φωτογραφήθηκα καὶ γώ.